

**SOCIETATEA ROMÂNĂ A
CERCETĂTORILOR
ÎN STRATEGII JUDICIARE ¹**

**CENTRUL DE CERCETĂRI ÎN
ETICĂ JURIDICĂ APLICATĂ**

România / Râmnicu Sărat,
str. N.Bălcescu nr. 2 B
0723435605 e-mail:
probafavorabila_z@yahoo.com
zamfirescu_49@yahoo.com
probafavorabila.webgarden.ro

STUDIU - realizat in vederea promovarii cererii de revizuire

ETICA DELATIUNII

Antiteza între rațiunea acordării beneficiului reducerii pedepsei și rațiunea sporului de pedeapsă.

Art. 19 Legea 682 / 2002 - structura logico juridică

IPOTEZA NORMEI	DISPOZIȚIA NORMEI	SANȚIUNEA NORMEI
Persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 și 2, și care a comis o infracțiune gravă, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni..... beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege	Nulitatea actului juridic ce reflectă ignorarea dispoziției ²

Această prevedere normativă este unul dintre temeiurile juridice care permit procurorului și judecătorului încheierea unei înțelegeri cu martorul denunțator. Astfel, martorul, dorind să își ușureze situația penală, denunță organelor judiciare fapte și persoane implicate în comiterea de infracțiuni grave, astfel cum sunt definite de art. 2, lit. h).

Din economia textului rezultă că, din rațiuni de a asigura descoperirea infracțiunilor grave, legiuitorul a înțeles **să confere** persoanei care are calitatea de martor în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 din lege și care a comis o infracțiune gravă, în ipoteza în care denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave, **beneficiul** reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege, și implicit beneficiul unei pedepse înăuntrul limitelor astfel stabilite.

Remarcăm că norma indică expres ipoteza comiterii unei singure infracțiuni “ persoana care a comis o infracțiune” însă nu exclude de la beneficiar instituit (*potrivit practicii judiciare*) persoana care a comis mai multe infracțiuni (*ipoteza concursului de infracțiuni*) și care sub asentimentul organelor judiciare denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni.

Sub apreciere rațională, în ipoteza concursului de infracțiuni, beneficiul nu poate fi raportat decât la infracțiunea care indică pedeapsa cea mai grea. Acceptarea acestei interpretări reduce substanțial timpul necesar operațiunilor de individualizare a pedepselor pentru fiecare dintre infracțiunile comise. În fapt și drept nu există nicio justificare obiectivă și rezonabilă pentru a se face deosebirea de tratament între martorii care au comis o singură infracțiune și cei care au comis mai multe infracțiuni. Dacă se face o asemenea deosebire de tratament se încălca principiul egalității în drepturi. (Ex. analogic decizia CCR)

¹ Societate cu personalitate de drept natural, funcționând ca instituție științifică de formare, specializare, perfecționare și recomandare a cercetătorilor în strategii judiciare.

² Cessante ratiōe legis, cessat eius dispositio = dacă încetează rațiunea legii încetează și dispoziția ei; Cessante ratiōe legis, cessat lex ipsa = dacă încetează rațiunea legii, încetează însăși legea.

DACĂ organele judiciare acceptă formularea denunțului și facilitarea identificării și tragerii la răspundere penală a altor persoane, atunci persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 și 2, urmează să profite de o reducere efectivă a pedepsei principale ce rămâne de executat. ASTFEL

DACĂ persoana care a comis o **infracțiune** și care a denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, și implicit de o pedeapsă înăuntrul limitelor astfel stabilite care reflectă o reducere efectivă (**reală, adevărată, în fapt**) a pedepsei care urma să o execute dacă nu ar fi denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane.

ATUNCI a fortióri ³, persoana care a comis **mai multe infracțiuni** și care a denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea ce indică pedeapsa cea mai grea, și implicit de o reducere efectivă a pedepsei care urma să o execute dacă nu ar fi denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane ⁴.

În acest context se ridică problema dacă și când instanța de judecată pe rolul căreia se află cauza penală privind persoana aflată într-o asemenea situație, stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte în așa fel încât sporul să nu afecteze rațiunea beneficiului dreptul reducerii pedepsei principale ce rămâne de executat

Se pune deci în discuție ideea voinței de a interpreta pozitiv aspectele legate de concurența normelor și a intereselor, precum și utilizarea prevederilor legale analoge sau similare pentru ca beneficiul să privească reducerea pedepsei ce urmează a fi executate, evitându-se aparența normativ-legală de aplicare a Art. 19 Legea 682 / 2002 [A se vedea ANEXA 1 / pag. 9] ⁵

³ **A Fortióri** loc. adv., loc. adj. Mod de argumentare prin care ceea ce este demonstrat pentru un caz se extinde la alt caz, care, fiind o subclasă a primului, prezintă tot atâtea sau mai multe temeuri. **Afortióri** adj. (*Liv.*) Care se impune cu necesitate, care este necesar.

⁴ Rațiunea cauzei de reducere a limitelor pedepsei este aceea de a institui un instrument eficient pentru combaterea infracțiunilor grave prin determinarea persoanelor care dețin informații decisive în acest sens de a le furniza organelor judiciare. Prin urmare, determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent dacă acesta a comis o singură infracțiune sau mai multe infracțiuni sau de gravitatea faptei / faptelor penale comise de el însuși. Altfel spus, atingerea obiectivului urmărit de legiuitor, respectiv acela de combatere a infracțiunilor grave ca urmare a denunțurilor și informațiilor furnizate de martori, se realizează și în ipoteza în care martorul a comis mai multe infracțiuni indiferent de gravitatea lor. Așa fiind, comiterea de către martor a mai multor infracțiuni nu poate fi un element care să îl excludă pe acesta de la beneficiul cauzei de reducere a pedepsei. Drept urmare, diferența între cele două categorii de martori, după cum aceștia au săvârșit o infracțiune sau mai multe infracțiuni, nu se bazează pe un criteriu rațional și nu justifică un tratament juridic diferențiat. Trebuie reținut că cele două categorii de martori se află în situații juridice identice din perspectiva incidenței art. 19 din Legea nr. 682 / 2002.

⁵ **Mircea Djuvara** - Cunoașterea juridică este o secvență de acte logice; or, orice act logic trebuie a fi înțeles ca reprezentând direcția unei tendințe ce se manifestă în realitate, dar care nu poate niciodată a se realiza în mod complet. Mircea Djuvara nu ocolește conceptul de voință, întrucât fenomenul juridic se înscrie în realitatea practică. Ori de câte ori ne raportăm la un fapt juridic spre a-l cunoaște, știm că faptele juridice sunt generate, sunt legate de persoane, iar elementul esențial al manifestării persoanei este voința, și nu doar intelectul și rațiunea. Voința ne prelungește astfel personalitatea noastră, dar, cum voința presupune scopuri, ea este o voință practică ce determină două feluri de cunoaștere practică, și anume morală și dreptul. Având însă o permanentă deschidere între morală și drept, ideea de obligație conduce la ideea de libertate morală, căci numai o voință liberă poate avea obligații, iar această voință liberă se definește a fi, atât în drept, cât și în morală, o persoană. **N.N.** În cazul analizat, persoana judecătorului.

ARGUMENTUL CONCURENȚEI NORMELOR⁶

Așa cum am văzut **argumentul a fortióri** ne indică că, persoana care a comis mai multe infracțiuni și al cărui denunț și facilitare a identificării și tragerii la răspundere penală a altor persoane, a fost în asentimentul organelor judiciare, urmează să beneficieze de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea ce indică pedeapsa cea mai grea, și implicit de reducerea pedepsei principale care urma să o execute dacă nu ar fi denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane.

LEGEA SPECIALĂ Legea nr. 682 / 2002 privind protecția martorilor	LEGEA GENERALĂ N.C.P. Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni
<p>Art. 19 – Ipoteza concursului de infracțiuni</p> <p>Persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 și 2, și care a comis mai multe infracțiuni grave, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea ce indică pedeapsa cea mai grea.</p> <p>N.N.(ratio legis ⁷).... și implicit de reducerea pedepsei principale care urma să o execute dacă nu ar fi denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane</p>	<p>Art. 39 / NCP b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;</p> <p>Art. 34 / CP 1968 b) cand s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplica pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim nu este îndeștulator, se poate adăuga un spor de până la 5 ani;</p>

Concurența normelor există atunci când textul mai multor norme este valabil pentru aceeași situație, în cazul analizat condiția art. 19 din Legea nr. 682 / 2002 (*persoana care a comis mai multe infracțiuni*) și dispoziția normelor privind pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni (*pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită / la care se adaugă un spor.*)

Stabilirea existenței concurenței normelor este permisă întrucât cazul individual a fost analizat cu diligență, și s-a stabilit ca deși există o incompatibilitate a reglementărilor legale în discuție, (*art. 19 din legea 682 / 2002 ipoteza concursului de infracțiuni și art. 39 din C.P. pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni*) contradicția (aparentă) poate fi înlăturată (armonizată) prin interpretare.

În măsura în care nu sunt reglementate în lege conflictele privind întâietatea unora dintre normele interne pot fi soluționate, de regulă, pornind de la următoarele principii: **Lex specialis derogat legi generali** - Conform acestui principiu, norma specială primează față de cea generală. Principiul se aplică atunci când devin concurente norme de același rang; de ex.: în cazul dispozițiilor contradictorii din diferite legi. **Lex posterior generalis non derogat legi priori specialis** - Conform acestui principiu, legea generală mai recentă nu are prioritate față de legea specială anterioară, dacă aceasta din urmă conține reglementarea specială, iar legea mai nouă nu conține o prevedere referitoare la aplicarea legii în timp. Este vorba despre verificarea istoricului apariției normei și luarea în considerare a motivelor organelor legislative la momentul formulării acesteia.

⁶ Probleme de aplicare a legii – La aplicarea legilor apar probleme în special atunci când dispozițiile legale sunt modificate în mod repetat și la intervale scurte de timp, când nu sunt armonizate (*incoerente*), când sunt contradictorii sau incomplete, precum și atunci când conținutul lor este neclar.

Judecătorii și procurorii trebuie să soluționeze aceste probleme ale aplicării dreptului, dacă sunt aspecte relevante în cazurile de care se ocupă. În acest scop, există, de regulă, un set de instrumente, care oferă căi de soluționare pentru fiecare dintre categoriile de probleme.

⁷ Ratio legis "motivarea legii" Principiul ce se afla în spatele unei legi.

ARGUMENTUL INTERESELOR

BENEFICIUL DIN PERSPECTIVA DUBLULUI INTERES	INTERESUL SPORULUI DE PEDEAPSĂ Codul Penal - art. 39
<p>Art. 19 Legea nr. 682 / 2002 Interesul sistemului judiciar⁸</p> <p>Sintagma „denunță și facilitează tragerea la răspundere penală” indică interesul organului judiciar privitor la dezvăluirea săvârșirii unei alte infracțiuni grave de către o altă persoană, ușurând și făcând posibilă tragerea la răspundere de către organul competent, a acelei persoane, pentru acea infracțiune, care, <u>în lipsa acestui denunț ar fi rămas nedescoperită.</u></p>	<p>Juristprudență “ se impune stabilirea tuturor sporurilor maxime de pedeapsă, pentru a sancționa în mod corespunzător ansamblul activităților infranționale, ce dovedesc un potențial criminogen ridicat, care în lipsa unei corecții adecvate și îndelungate, atrage un risc major de repetare a comportamentului infracțional “</p>
<p>Interesul martorului denunțător</p> <p>Sintagma „ beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege „ este <u>generatoarea dreptului subiectiv</u>, ce nu se cantonează relativ la reducerea limitelor pedepsei ci la reducerea pedepsei pe care urmează să o execute.</p>	

Orice drept subiectiv există numai în baza și în conformitate cu un drept obiectiv care îl prescrie, în situația pe care o analizăm dispoziția Art. 19 din Legea 682 / 2002, mai precis de sintagma “ beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevazute de lege “ simplificată de făgăduiala organului judiciar și speranța marorului denunțător la formularea “ beneficiază de reducerea pedepsei “.

Acestă ultimă formulare reprezintă în drept o posibilitate ce poate fi valorificată de organele judiciare **pentru** martorul denunțător, făcând abstracție de nuanțările juristprudenței atunci când metodele luptei împotriva criminalității asociază cauze legale de reducerea pedepsei.

“ Sistemul judiciar “ este sintagma care desemnează ansamblul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Dacă avem în vedere și formularea din cuprinsul art.19 din Legea 682 / 2002 „ iar înaintea sau în timpul urmării penale ori al judecării denunță “ remarcăm ca problematica respectării aplicării politicii penale privește deopotrivă cele două entități, respectiv, instanțele și parchetele de pe lângă aceste instanțe. Pe cale de consecință ne aflăm în fața următoarei egalități obligaționale, respectiv:

PUNCTUL DE CONCURENȚĂ = INTERESUL APLICĂRII POLITICII PENALE
--

8

SISTEMUL JUDICIAR	SISTEMUL JURIDIC SAU SISTEMUL DE JUSTIȚIE
<p>Este sintagma care desemnează ansamblul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.</p>	<p>Include și celelalte autorități, instituții și profesii care contribuie la realizarea justiției: avocați, consilierii juridici, mediatori, grefieri, asistenți judiciari, magistrați-asistenți, notari publici, executori judecătorești, lucrători de poliție judiciară, inspectori de integritate, experți, interpreți, consilieri de probațiune, funcționari cu statul special din sistemul administrației penitenciarelor.</p>

Dacă magistratul **are dreptul** de a indica beneficiul reducerii pedepsei *persoanei care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 și 2 și care a comis o infracțiune sau mai multe infracțiuni, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării a denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni, are si prerogativa de a transmite acest drept (*persoanei care are calitatea...*) atunci când condițiile indicate de normă sunt împlinite. În concluzie, instanța de judecată pe rolul căreia se află cauza penală privind persoana aflată într-o asemenea situație, urmează a verifica și constata existența unui drept câștigat.*

Numărul însemnat de acte normative care confera beneficiul unei cauze de reducere a pedepsei ⁹ indică fără putință de tăgadă că angajamentul organelor judiciare reflectat de mesajul transmis prin dispozițiile acestor norme “ **beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege** ” creează subiecților cărora li se adresează (*persoanelor urmărite penal sau condamnate*) conduita specifică oricărei titular de drept subiectiv, de a pretinde organelor judiciare reducerea efectivă a pedepsei.

În acest context putem infera faptul că persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 și 2, și care a comis o infracțiune sau mai multe infracțiuni grave, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane **devine titulara a unui drept subiectiv** ce îi permite să pretindă respectarea dreptului la libertate derivat din reducerea efectivă a pedepsei care ar fi fost executată în caz că nu ar fi denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane.

În materie penală dreptul subiectiv este dreptul raportat numai la o parte din participanții în procesul penal, respectiv, părțile (*inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente*) și subiecții procesuali principali (*suspectul și persoana vătămată*), organele judiciare nu pot fi titulare ale unui asemenea drept întrucât ele asigură garantarea dreptului subiectiv legitimat de o normă juridică.

⁹ **Art. 16 din Legea nr. 143/2000** privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri. Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2-10, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri **beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.**

Art. 20 din Legea 678/2001 (2) Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni prevăzute de prezenta lege **beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.**

Legea 656/2002 , spalarea banilor,Persoana care a comis infracțiunea prevazuta de art. 23, iar in timpul urmaririi penale denunta si faciliteaza identificarea si tragerea la raspundere penala a altor participanti la savarsirea infractiunii **beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.**

Articolul 19 din LEGE nr. 682 / 2002 privind protecția martorilor - Persoana care are calitatea de martor, **beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.**

Art. 19 din Ordonanța de urgență nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție - Persoana care a comisiar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni **beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.**

Art. 9 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate - (1) **Nu se pedepsește persoana care, săvârșind una dintre faptele prevăzute** la art. 7 alin. (1), denunță autorităților grupul infracțional organizat mai înainte de a fi fost descoperit și de a se fi început săvârșirea infracțiunii grave care

Art. 18 Legea nr. 508/2004 Persoana care a comis una, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor participanți la săvârșirea infracțiunii **beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.**

Art. 10 din Legea 241 2005 evaziunii fiscale actualizata - (1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, **limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.**

ARGUMENTUL ANALOGIEI.

Argumentul analogiei privește în principal dreptul subiectiv care reprezintă posibilitatea, facultatea, prerogativele unui subiect de drept, respectiv persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 și 2, de a avea de a-și valorifica și apăra interesul legalmente protejat, respectiv, beneficior reducerii pedepsei ce urmează a fi executată, reprezentare avută înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării când a inițiat sau acceptat sub rezerva obținerii beneficiului amintit, formularea denunțului și facilitarea identificării și tragerii la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni.

Analogia este un procedeu logico-juridic, care derivă din formula generică „Ubi eadem ratio, ibi eadem solutio” [„Unde este aceeași rațiune (îndreptățire), acolo este aceeași soluție”], iar pentru drept are forma aplicată „Ubi eadem ratio, ibi idem ius” [„Unde este aceeași rațiune (îndreptățire), acolo se aplică același drept”, adică aceeași normă juridică]. Din această perspectivă aducem în discuție procedura specială privind acordul de recunoaștere a vinovăției.

N.C.P.P. Art. 478. Acordul de recunoaștere a vinovăției ¹⁰	RAȚIUNE
(1) În cursul urmăririi penale, după punerea în mișcare a acțiunii penale, inculpatul și procurorul pot încheia un acord , ca urmare a recunoașterii vinovăției de către inculpat.	Conform expunerii de motive a C. proc. pen., prin introducerea acestei proceduri speciale s-au urmărit reducerea duratei de judecată a cauzei, simplificarea activității din faza de urmărire penală și economisirea resurselor bănești și umane în cadrul procedurilor judiciare.
Art. 19 din Legea nr. 682 / 2002 privind protecția martorilor	RAȚIUNE
<p>Prin analogie Înainte sau în timpul urmăririi penale ori al judecării organele judiciare și persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 și 2, pot încheia un acord, privind denunțarea sau facilitarea identificării și tragerii la răspundere penală a altor persoane.....¹¹</p> <p>N.N. obiectul acordului are două dimensiuni</p> <ul style="list-style-type: none"> - formularea denunțului și facilitarea identificării - obținerea beneficiului reducerii pedepsei 	<p>Prin introducerea Art. 19 din Legea nr. 682 / 2002 s-a urmărit dezvăluirea săvârșirii unei alte infracțiuni grave de către o altă persoană, ușurând și făcând posibilă tragerea la răspundere de către organul judiciar competent, a acelei persoane, pentru acea infracțiune, care, în lipsa acestui denunț ar fi rămas nedescoperită.</p> <p>Implicit s-a urmărit simplificarea activității din faza de urmărire penală și economisirea resurselor bănești și umane în cadrul procedurilor judiciare de descoperire a faptelor ilicite.</p>

Remarcăm că atât art. 478 C.p.p. cât și art. 19 din L. 682 / 2002 au fost legiferate potrivit aceleiași rațiuni, simplificarea procedurilor judiciare și economisirea pe această cale a resurselor bănești și umane.

Spre deosebire de art. 478 C.p.p., care profită de indicarea unei proceduri speciale, (*de o garanție judiciară*) aplicarea art.19 din L. 682 / 2002 nu se subordonează unei proceduri anume, **ÎNSĂ** având în vedere rațiunea comună a celor două norme juridice (*beneficiul dublului interes*) prin interpretare analogică a normelor juridice și deducție logică a situațiilor de fapt derulate cu acordul și în fața procurorului, după caz cu acordul și în fața instanței, se poate infera faptul că aplicarea art. 19 din L. 682 / 2002 parcurge tacit o procedură simplificată, care urmărește principiile și condițiile reflectate de procedura art. 478 C.p.p. sub conveniența tete-a-tete a organului judiciar și martorului denunțător.

¹⁰ **Acórd, acorduri**, s. n. 1. Înțelegere, învoială, convenție etc. între două sau mai multe părți în vederea încheierii, modificării sau desființării unui act juridic.

¹¹ **Acord-cadru**, înțelegere între procuror și martorul denunțător, care servește ca garanție privind formularea și susținerea denunțului sau facilitarea identificării și tragerii la răspundere penală a altor persoane.

ARGUMENTUL SUPLIMENTULUI ANALOGIC¹²

ELEMENTE PROCEDURALE	Art. 478 C.p.p. ACORDUL DE RECUNOAȘTERE A VINOVĂȚIEI	Art.19 din L. 682 / 2002 SUPLIMENT ANALOGIC ACORDUL PRIVIND DENUNTUL
Titularii	Inculpatul și procurorul	Inculpatul și procurorul
Obiectul	Recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice	Denunțarea sau facilitarea tragerii la răspundere penală a altei persoane
Condițiile încheierii	Se poate încheia numai cu privire la infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani.	Se poate încheia numai cu privire la infracțiunile grave
Forma	Se încheie în formă scrisă.	Denunț în formă scrisă
Conținutul	În esență cuprinde: Descrierea faptei ce formează obiectul acordului; f) Probele și mijloacele de probă; Felul și cuantumul, precum și forma de executare a pedepsei ori soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat;	Presupune Descrierea faptei ce formează obiectul denunțului și mijloacele de susținere a veridicității Indicarea de către organul judiciar a coantumului cu care se poate reduce pedeapsa ce urmează a fi executată.
Sesizarea instanței	După încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, procurorul sesizează instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond și trimite acesteia acordul de recunoaștere a vinovăției, însoțit de dosarul de urmărire penală.	După verificarea și valorificarea denunțului procurorul comunică rezultatul instanței de judecată pe rolul căreia se află cauza penală privind denunțatorul.
Procedura în fața instanței	Instanța se pronunță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției prin sentință, în urma unei proceduri necontradictorii, în ședință publică, după ascultarea procurorului, a inculpatului și avocatului acestuia, precum și a părții civile, dacă este prezentă*).	Verifică dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 19 din din Legeanr. 682 / 2002
Soluțiile instanței	Instanța, analizând acordul, pronunță una dintre soluții art. 485	Procedează la aplicarea art. 19 din din Legeanr. 682 / 2002
CALEA DE ATAC	Apel, în termen de 10 zile de la comunicare.	Procurorul și martorul denunțator pot ataca decizia instanței.

¹² **Supliment analogic**, mijloc de complinire a lacunelor legii când aceste lacune ar determina o aplicare vădit inechitabilă a legii. Supliment analogic, înseamnă complinirea lacunelor legii prin folosirea unei sau unor dispoziții care reglementează o situație asemănătoare. În acest caz soluția împrumutată trebuie să rezulte explicit din norma la care se recurge. Ca dispoziții complinitoare ar putea fi folosite, fie prevederi ale legii procesuale penale (analogie a legii), fie un principiu consacrat de această lege (analogie de drept).

CONCLUZII

1. Dispoziția Art. din 19 Legea 682 / 2002 “ *beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege* ” are caracter imperativ și se aplică deopotrivă (*potrivit practicii judiciare* ¹³) persoanei care a comis o infracțiune sau mai multe infracțiuni (*ipoteza concursului de infracțiuni*). În acest ultim caz beneficiale se raportează la infracțiunea ce indică pedeapsă cea mai grea.

2. Dacă potrivit conținutului stricto sensu al normei, persoana care ” *a comis o infracțiune* ” beneficiază de reducerea efectivă (***reală, adevărată, în fapt***) a pedepsei care urma să o execute dacă nu ar fi denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor personae, tot așa trebuie să beneficieze și persoana care a comis mai multe infracțiuni.

3. Conținutul art. 19 din Legea 682 / 2002, logic dedus pentru ipoteza concursului de infracțiuni, este consolidat de argumentul concurenței normelor, potrivit principiilor “ *Lex specialis derogat legi generali* ” și “ *Lex posterior generalis non derogat legi priori specialis* ” precum și de argumentul intereselor care aduce în discuție voința organelor judiciare care au la îndemână un set de instrumente care oferă căi de soluționare pentru fiecare dintre categoriile de probleme ridicate. Rămâne în discuție conceptual de voință.

4. Argumentul analogiei, indică faptul că aplicarea art. 19 din Legea 682 / 2002 prezumă o procedura simplificată derivată din procedura de aplicare a art. 478 C.p.p. privind acordul de recunoaștere a vinovăției cu toate consecințele ce derivă din acest fapt.

5. Lipsa voinței instanței de judecată de a aplica art. din 19 Legea 682 / 2002 în litera și spiritual legii sau atrage posibilitatea parchetelor și deopotrivă a persoanelor care au calitatea de martor denunțator de a obține un beneficiu ***real, adevărat, în fapt***. prin intermediul mijloacelor procedurale, după caz

APEL, motivat de conceptual suplimentului analogic, soluția împrumutată fiind art. 478 c.p.p. privind acordul de recunoaștere a vinovăției;

REVIZUIRE, potrivit sistemului revizuirii denumite “ *totale și parțiale*”, care admite revizuirea atât în cazul în care cel condamnat este nevinovat sau cel achitat (ori față de care s-a încetat urmărirea) este vinovat, cât și în cazul în care vinovăția condamnatului este mai ușoară sau mai accentuată¹⁴

Posibilitatea înlocuirii cuvântului **beneficiu** prin sinonimul sau **castig**, aduce în discuție și rațiunea constatării unui drept câștigat, sens în care Avocatul Poporului poate promova RECURS ÎN INTERESUL LEGII privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea 682 / 2002.

Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, verificând practica judiciară, poate promova RECURS ÎN INTERESUL LEGII pentru a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii

Conf. univ. dr. Neculai Zamfirescu

¹³ Practica judiciară - activitate concretă desfășurată de organele de urmărire penală și organele de judecată, în legătură cu aplicarea legii penale și procesul penal în cazurile concrete date în competența lor, precum și soluțiile date de aceste organe problemelor de aplicare a legii care s-au ridicat în activitatea lor (sens larg).

¹⁴ În afară de faptul că este o cale de atac de fapt, ***revizuirea este și o cale de atac de retractare***, întrucât deși hotărârea atacată nu este în sine nelegală și netemeinică, în fața judecătorilor ce o examinează se invocă și dovedesc situații noi care dacă ar fi fost cunoscute în esența lor ar fi dus fără putință de tăgadă la o altă soluție, diametral opusă. În aceste situații este justificat ca însăși instanța ce a pronunțat hotărârea să revină asupra ei și să rejudece cauza.

Art. 453 “ s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei ”	N.N. s-au evidentiat fapte sau împrejurări care indică că vinovăția condamnatului este mai ușoară
A descoperi - face referire la un lucru care până atunci a fost ascuns, necunoscut, un lucru a cărui prezență era până atunci necunoscută, nevădită....., se referă la ceva care până atunci a fost total necunoscut, un lucru care a fost adus în discuție pentru prima dată.	A evidenția - arată faptul că, un lucru posibil deja existent sau descoperit, este adus la lumină, subliniat, se insistă asupra lui, poate avea caracter repetitiv. A accentua, a face ca un lucru să apară clar, a reliefa, a scote la iveală , a atrage atenția în mod special asupra ceva, a pune accentul pe.

Anexa 1- practică judiciară

Aparență normativ-legală prin care a fost eludată dispoziția imperativă a art. 19 din legea nr. 682/2002

<p>Sentița 556/F/02.07.2013</p>	<p>În baza art.34 alin. 1) lit.b C.P., contopește pedepsele aplicate prin prezența și pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 66/11.02.2010 pronunțată demodificată prindefinitivă prin.....în pedeapsa cea mai grea, de 18 ani închisoare, pe care o sporește până la maximum ei special, de 20 de ani închisoare, la care adaugă un spor de 5 ani închisoare, inculpatul urmând să execute <u>25 de ani închisoare.</u></p>
<p>Adresa 79/P/2013 14.10.2014</p>	<p>Parchetul de pe lângă ICCJ-DNA confirmă rezultatul denunțului și implicit solicită acordarea beneficiului instituit de art. 19 din Legea nr. 682 / 2002</p>
<p>APELURI - Sentița 1560/A/12.12.2014</p>	<p>Descontopește pedeapsa principală rezultată de 25 ani închisoare, aplicată prin sentința penală apelată, în pedepse principale și sporurile component, pe care le repune în individualitatea lor.</p> <p>Făcând aplicarea art. 19 din legea nr.682/2002 (numai cu privire la) hotărăște</p> <p>.....</p> <p>În temeiul art.36 alin. 1 În referire la 33 lit.a raportat la art. 34 alin. 1 lit. b din vechiul cod penal, contopește pedepsele principale anterior menționate și pedeapsa principală de 2 ani închisoare(sabilită prin sentința..... și rămasă definitivă prin.....) și aplică inculpatului, în vederea executării, pedeapsa principală cea mai grea, de 20 ani închisoare, pe care a sporit-o cu 5 ani închisoare, în final având de executat pedeapsa principală rezultată de <u>25 ani închisoare.</u></p>
<p>REVIZUIRE - Sentița 227/ 04.02.2016</p>	<p>În baza art. 323 alin. 1, 2 C.p. din 1969 cu aplicarea art. 37 alin. 1 lit. b din C.p. din 1969, art. 19 din Legea nr. 682/2002.....condamnă pe același revizuiant la 5 ani închisoare.....pe care o sporește cu 5 ani închisoare.....prevăzute de art. 64..... pe care o sporește cu 5 ani închisoare, rezultând astfel o pedeapsa de 10 ani închisoare.....</p> <p>În baza art. 36 alin.1 rap. La art.34 lit. b și art.35 alin.3 C.p. din 1969 cu aplicarea art. 5 C.p. contopește pedepsele.....repuse în individualitatea lor, urmând ca revizientul să execute pedeapsa cea mai grea, respective 20 ani închisoare.....la care adaugă sporul de 5 ani închisoare, revizientul Tudor Constantin Aurelian având de executat în final <u>25 ani închisoare</u></p>

Deși instanța a aplicat art. 19 din legea nr. 682/2002 reducând maximum special al pedepsei prevăzută de lege de la 20 ani închisoare la 10 ani închisoare, **a folosit în cascadă** dispozițiile privind agravarea răspunderii penale (*infracțiunea continuată, concursul de infracțiuni și starea de recidivă*), în așa fel încât pedeapsa ce rămâne de executat să nu se diferențieze de pedeapsa pronunțată prin prima hotărâre de condamnare.

ÎN ESENȚĂ, instanța a creat o aparență normativ-legală prin care a eludat dispoziția imperativă a art. 19 din legea nr. 682/2002 și pe cale de consecință a încălcat dreptul subiectiv al martorului denunțător.¹⁵

¹⁵ Potrivit incidenței dispozițiilor privind agravarea răspunderii penale, **pedeapsa redusă la 10 ani închisoare** a fost **sporită succesiv cu câte 5 ani**, rezultând **un spor de 15 ani**, în final rămânând de executat pedeapsa principală rezultată de **25 ani închisoare.**